

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, isinši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nadaljevanje vipavske železnice.

(Govor posl. dr. A. Ferjančiča v 507. seji poslanske zbornice dne 5. junija 1896)

Kakor je moj predgovornik glede železnice, o kateri je govoril, tako naj tudi jaz izrečem visoki c. kr. vladi zahvalo zlasti tudi v imeni mojih gorških tovarišev za vzprejetje prog Gorica-Ajdovščina in Ljubljana-Vrhnika v zakon o lokalnih železnicah.

S slednjo progo se zveže z deželnim stolnim mestom trg, ki ima bogato industrijo, namreč Vrhnika, katero je pustila južna železnica ležati na strani in kateri je po tej progi omogočen promet po železnici.

V še večji meri se je z vzprejetjem proge Gorica-Ajdovščina v zakon o lokalnih železnicah ugodilo nujni in že dolgo povdarjeni potrebi. Ta proga ima nalogo omogočiti železniški promet okrajem, bogatim prirodnim, zlasti pa naj veže industrijalne cvetočo Ajdovščino z železnico.

Vrh tega se v vipavski kulturi že sedaj jako znatna sadjereja čedalje bolj razvija, h kateri pride še starodavna vinoreja. Prav za ti dve kulturi, zlasti za sadje, katero je znano, da je plemenito in da zgodaj zori, je potrebno, da se napravi ceno in hitro prometno sredstvo.

S tem, da se je vlada določila samo za progo od Gorice do Ajdovščine, je obstoječi potrebi le na pol zadoščeno. Vlada ustvari za sedaj samo železniško zagato. Ta železnica bo pač koristila prej imenovani končni postaji Ajdovščini in njeni industriji, koristila bo dolnji Vipavski dolini, ali gorenja Vipavska dolina, tisti del doline, kateri leži na Kranjskem, ne bo deležen dobrot te železnice, kolikor časa bo ta le železniška zagata in v kolikor se ne tiče prometa z Gorico.

Promet z Gorico pa je za prodajo kmetijskih pridelkov gorenje Vipavske doline brez pomena, zakaj gorenja Vipavska dolina ne more svojega vina

in svojega sadja izpeljavati na jug, ker tam sami pridelujejo to blago.

Gorenja Vipavska dolina, sploh cela dolina, tudi dolnja, po kateri bo tekla železnica, je vezana, da svoje pridelke proda na sever. Pridelke z nameravano železnico voziti v Gorico k južni železnici in je s to pošiljati na sever, o tem, z ozirom na dolgi ovinek, ni govora.

Obžalujem, da se vlada ni koj odločila za zgradbo cele proge Gorica-Postojna. Štejem si v dolžnost, opozarjati na nujnost nadaljevanja te proge in obžalujem, da se je nadaljevanje proge do Postojne, na katero vlada sama misli, odložilo na nedoločen čas.

Kar se tiče železnice od Ajdovščine do Postojne, katera bi tekla po kranjskih tleh, si dovoljujem pripomniti, da skoro ni računati na prispevke dežele Kranjske in interesentov.

V kako stisko je prišla dežela vsled lanskega potresa, se spozna šele polagoma. Že lani je dežela oziroma so oškodovanci dobili precejšnjo državno podporo. Pokazalo se je pa, — in prav danes razdeljena predloga glede nove pomožne akcije Kranjski potrjuje to — da je treba deželi Kranjski pomoči z nizkoobrestovanim posojilom, da se vsaj deloma reši iz težkega svojega položaja.

Dovoljeno mi bodi, da iz „razjasnilnih pripomenj“ vladne predloge glede te pomožne akcije citam odstavek, kateri se nanaša na finance oziroma na dohodke dežele Kranjske. (Čita.)

„Cela svota, katero mora dežela pokriti v bližnji prihodnosti, znaša po računih dež. odbora 858.590 gld.“

Z ozirom na to, da ima dežela sedaj dolga 2.183.648 gld., da so deželne doklade že sedaj precej visoke, in jih sedaj ni moči povišati, če se neče poostriti vsled potresa nastale kalamitete, končno z ozirom na to, da je velik del deželnega prebivalstva v neugodnih gospodarskih razmerah, je

pač utemeljena trditev, da bi dežela le z največjimi težavami mogla zložiti tako znatno svoto.“

Dovolil sem si navesti ta odstavek iz vladnih „razjasnilnih pripomenj“, da podprem svojo trditev, da bi za nadaljevanje proge Ajdovščina-Postojna ne bilo pričakovati prispevka od dežele.

Jasno je, da država, katera se čuti vezano, pomoči deželi s posojilom, ne more ob jednem od te dežele zahtevati, naj žrtvuje kake prispevke, kakršni bi se mogli zahtevati za to tudi iz državnih interesov potrebno železnico.

Kakor z deželo, tako je tudi z interesenti. Dolga vrsta slabih letin, katerim so se v zadnjih letih pridružila še pustošenja, katera je prouzročila trina uš, — vse to je spravilo prebivalstvo vipavsko v siromaštvo. Omeniti je pa tudi pustošenja, katera zlasti v gorenji Vipavski dolini prouzročajo hudourniki in ne morem si kaj, da ne bi obžaloval, da deželni zbor in deželni odbor kranjski glede te reči še nista drugega napravila, nego samo projekt.

Ker je od strani interesentov prav tako malo pričakovati prispevkov, kakor od dežele, ne preostaja drugega nič, kakor da se loti država zgradbe te proge na lastne troške, zlasti ker vindicira tej zvezi z Gorico eminenten državni pomen.

To se razvidi iz utemeljevanja glede proge Gorica-Ajdovščina in zlasti iz člena II. te predloge, kjer vlada predlaga in odsek odobrava, da je mej vsemi v to predlogo vzprejetimi železnicami graditi jedino progo Gorica-Ajdovščina kot glavno železnico.

Iz teh okoliščin se razvidi, da prisojla vlada tej železnici čez lokalne potrebe segajoč pomen.

(Konec prih.)

V Ljubljani, 10. junija.

Odprava dunajskega mestnega sveta. Mestni odbornik Gessmann je v zadnji seji dunajskega mestnega zbora postavil predlog, naj se odpravi mestni svet. Zato pa Gessmann hoče, da se osnujejo stalni odseki pri mestni upravi. Ti odseki

Listek.

Pravica mladosti.

(Spisal Her. Sudermann, posl. Fil. Jelenič.)

(Dalje.)

„Vi se mi posmehujete, ljubi stric!“ zakliče Leon resnično razjarjen.

„Zakaj?“

„Ker mislite o potrebi, da napravim izkušnjo iz abc vaših nauk.“

Ekscelencija se tiho nasmeje in vzdihne glasno.

Leon je dobro slišal vzdihljaj, a nasmej je pregledal, zato vpraša začudeno, kaj-li pomeni.

„O tem kasneje, ljubi mladenič“, odgovori minister, obrne se v stran in se zatopi menda nalašč v opazovanje bogato vezene brisače za peresa. — Za hip nadaljuje: „Ti si torej zagrizen sovražnik zakonskega stanu?“

„Kakor vi —.“

Stari gospod mu seže v besedo in nervozno mahne z roko.

„Prosim — zdaj ne govoriva o moji osebi“, reče nato in vzdihne še jedenkrat.

Leon je komaj utajil izraz začudenja. Zdelo se mu je, da je prvič pala senca slabotnosti in betežnosti na visoko, imenitno postavo, v kateri so bili v mlajših letih posebljeni vsi njegovi posvetnjaški uzori. „Ubogi mož“, mislil je, „malomestna dolgočasnost mu ne godi“.

„Za božjo voljo, povejte mi vendar, stric“, začne, „kaj vas je napotilo, da ste prečepeli celih šest let v tem revnem gnezdu? — Ko ste izstopili takrat iz državne službe in zamenili mesto poslanika v veselem Stockholmu za mizerijo te male države, mislil je celi svet, — svet, ki ste ga vi do tedaj še vedno vodili za nos, — da namerjate vpriporiti novo glumo. A čas beži in še vedno čaka konca in pika.“

„Zaman čaka svet.“

„Da, ali razložite mi —.“

„Razložiti — kaj? Kako veš, da se ne počutim tukaj dobro, boljše nego v vrtincih diplomacije? — Jaz sem hodil v ono staro šolo, katera si je priborila največje uspehe z galantno šalo, s pomembnim nasmehom in spretno izgubljeno domino-partijo. — Novi čas me ni mogel pridobiti s svojo brutalno odkritostjo in silo brez duha, da bi se uklonil njegovim šegam in naredbam. — Vedno bolj so me potiskali na izgubljena mesta. — Bil je zadnji čas, da sem si zagotovil elegantno vrnitev. Vrh tega je napočila v mojem življenju doba, v kateri se radi s čim dobrim pogostimo, kakor je rekel moj kolega, ekscelencija pl. Goethe. Moja svetlost, kateri sem služil za časa drugega cesarstva v galantnem Parizu za tolmača, bila mi je od takrat jako naklonjena, nikoli mi ne pozabi, da sem ga dvakrat graciozno in spretno oprostil nežnih vezij. Tiho, mirno življenje sem si ustvaril po svojem ukusu s tem, da sem stopil v njegovo službo.“

„In pustite mej tem, da rase po vas trava“, reče Leon, vzame balke iz gumbenice in jih uljudno pokloni stricu.

„Ti si drzen, prijatelj“, odvrne ta in zapreti, smehljajoč se, mlademu možu s prstom, „ali si mislil, da se čisto pokmetim, ker si utrgal te bilke že za naprej kot simbol mojega sedanjega življenja?“

„Rad bi bil nekaj storil v korist vašega vodstva in sem jih izpulil iz tlaka na trgu, ker so le preizdajalsko kipele na višek!“

„Kratkomalo, ti me pomiluješ — ne-li?“

Leon uljudno odkima.

„Molči vendar, — pogodim te popolnoma. — Kako bi me pomilovala stoprav tvoja posvetna modrost, ko bi izvedela...“

„Kaj, ljubi stric?“

„Tiho vendar!“

Stari gospod iztegne prisluskuje dolgi vrat. Koraki so se bližali vratom. Jedna durnica se odpre in na pragu se pokaže sloka, visoka dekliška postava z razpuščenimi plavimi lasmi — plašen, ognjen pogled preleti tujca, — in kakor strela hitro izgine prikazen, kakor je prišla.

„Kdo je to?“ vpraša Leon zategnjeno in popravi s prisiljeno ravnodušnostjo odvijajoči se list smodke.

„Moja nevesta“, odgovori stari gospod z najmirnejšim nasmehom.

Smodka pade Leonu iz roke. Nemo strmi v starca.

(Dalje prih.)

bi imeli posel sedanjega mestnega sveta. Bi-li člani teh odsekov zastoj delovali ali bi pa bili plačani, kakor sedanji mestni svetniki, Gessmann v svojem predlogu ne pove. To bode šele vidno iz načrta o spremembi dunajskega občinskega reda, katerega izdela dunajski mestni svet. Nova uredba bode v toliko boljša, da bodo v posamičnih odsekih delo strokovno razdeljeno, dočim ima sedaj mestni svet sklepati o najrazličnejših stvareh. Temeljito reševanje sedaj ni mogoče. Predlagatelj se nadeja, da bode poslovanje po spremembi občinskega reda mnogo lažje.

Klerikalizem v Gradcu. Štajerski klerikalci so tudi prišli do prepričanja, da s samim konservativizmom v mestih ne gre in začeli so misliti, da poskusijo s krščanskim socializmom. Kupili so zatorej „Grazer Extrablatt“, ki je bil dosedaj samo protisemitsk. Prestrojiti ga mislijo v tem smislu, kakor piše dunajska „Reichspost“. Navidezno je je mej štajerskimi klerikalci razpor, ker vsi niso za novi program, v resnici je pa vse dogovorjena komedija. Klerikalci obračajo svoj plašč po vetru, sedaj so konservativci, sedaj krščanski socialisti, kakor ravno kaže. Vsaj vidimo pri nas na Kranjskem, kako se po deželi propoveduje krščanski socializem, zabavlja zoper kapitaliste, na Dunaju pa baš pristaja naše katoliške stranke podpirajo skoro vse kapitalistične predloge in so dolgo bili v tesni zvezi s požidovljeno zedinjeno levico.

Volitve v okrajne zastope bodo koncem tega meseca v Galiciji. Vse stranke se že pripravljajo za volitve. V Zapadni Galiciji bode huda volilna borba. Kmetje hočejo postaviti svoje kandidate nasproti veleposestniškim kandidatom. V vzhodni Galiciji bode pa volilni boj mej Rusini in Poljaki. Poljska kmetijska stranka in pa Rusini se že z vsemi silami pripravljajo na volilni boj. Seveda poljska šlahta tudi že deluje. Zopet se opazja tisto skupno delovanje katoliških duhovnikov in židov, kakor se je opazovalo pri deželnozborskih volitvah. Vladni organi bodo seveda tudi pri teh volitvah ves svoj vpliv postavili za kandidate poljskega plamstva, naj tudi pozareje stvar pride v državni zboru v razgovor. Proti krivicam, ki se gode pri volitvah, sedaj še ni nobene pomoči.

Peter Stanislaw Stojalowski je dobil nedavno od dunajskega papeževnega nuncija pismo, v katerem se mu proti z različnimi cerkvenimi kaznimi. Vladni listi so že vedeli povedati, da je Stojalowski suspendiran. Ta vodja poljske krščanske socialne stranke pa ni mož, ki bi se kar udal. V nekem poljskem listu je sedaj priobčil spis, v katerem pravi mej drugim, da pretenja dunajskega nuncija njemu prav nič mar ni. Nuncij mu nima nič zapovedovati. Če je kaj zoper vero se pregrešil, imata govoriti nadškof barski in papež, a tudi ta dva ne smeta izreči nobene obsodbe, dokler ga ne zaslišita. On se bode vedno potegoval za to, da se odpravi vsaka kuratela duhovnikov in škofov v političnih stvareh. Kakor se vidi, vsi gališki škofje s papeževim nuncijem vred še niso prišli Stojalowskemu do živga. Vladi in plemstvu na ljubav začeli so boj proti njemu, a ne s posebnim uspehom.

Angleška zmaga Dae 7. t. m. so bili Angleži in Egipčani napali Sudance in jih otepli. Boj je bil hud, kajti Sudanci so se hudo ustavljali. Po angleških poročilih imajo Sudanci velike izgube. Angleži so jih popolnoma razkropili. Angleške zgube niso velike. Poročilo se glasi prav tako, kakor se običajno glase poročila o zmagah Evropecev v tujih deželah. Nasprotnikov je običajno grozno veliko ubitih, dočim svojcev skoro nobeden ni padel. Posebno imajo Španci zaznamovati veliko taci zmag na Kubi. Zato tudi mi prav ne verujemo, da bi angleška zmaga v Sudanu bila tako slavna. Najbrž so zavrnilo le kako predstražo in iz tega delajo veliko zmago, da tako opero malo svojo čast, ker so jih nedavno bili Sudanci dobro naklestili.

Dopisi.

Iz Loškega potoka, 3. junija. [Dalje.] Da se Vam v teh in sličnih potrebah ugoditi, treba je, da deželni in državni poslanci podpirajo Vaše dotične prošnje. Te pa morajo biti dobro utemeljene in za to bi bilo seveda najboljša, ko bi občine, vsaj večje, imele dobre, če mogoče izprašane občinske tajnike, kateri bi svoje moči izključno tajištvu žrtvovali. Ne le za občino bi imel opravljati vse pisarniške posle v lastnem in izročenem področju, ampak tudi za posojilnico, katero naj bi si ustanovila vsaka večja občina. Ves pisarniški posel pomirovnega sodišča bi preskrboval on, in če

bi imel potrebno zaupanje prebivalstva, bil bi lahko tudi načelnik in duša tega urada.

Tam, kjer razmere jedni sami občini ne dopuščajo namestiti si takega tajnika, naj bi se zjedini po več bližnjih občin v to svrhu, da si omislijo skupaj jednega tajnika, kateri bi bil potem gotovo celemu prebivalstvu v veliko korist. On bi bil posvetovalac v važnih slučajih, on bi preprečil marsikatero pravdo, on bi skrbel v vsakem oziru za blagor občine.

Pridem h koncu! Sami ste, posestniki, pomoči od drugod ni se Vam nadejati v obili meri. Osrčite se! Iz svojega nagiba napravili ste si kmetijsko podružnico in posojilnico. Obe dobro delujeta. Nadaljujte delo! Išcite pa za vse drugod pomoči, česar z lastnimi silami ne zmagate! Za danes je to dovolj tvarine in dosti Vam bo pomagano, če vse to dosežete.

Jeseni govorimo morebiti o gospodarskih zadrukah in o potrebi povzdige kmetijstva in kako jo doseči. Tudi o vpeljavi domače obrtnije bode morebiti razgovor koristen.

Za vse to pa, kar sem Vam nasvetoval, napravite, če se strinjate z mojimi nasveti, potrebne korake, da dosežete, kar mogoče. Kdor pa želi kakega pojasnila, oglasi naj se k besedi.

Splošno odobravanje je sledilo temu govoru in vidili smo v očeh vrlih možakov utrinati se solze.

Nikdo se pa ni oglasil k besedi, vsem je bila stvar teko jasna in vsi so predlogom pritrdjevali soglasno ter na predlog predsednika sklenili, da se za vse te stvari prošnje napravijo na pristojnem mestu.

Na to nam je govoril še g. Endlicker, ki nas je tudi letos obiskal z g. notarjem Gruntarjem o potrebi izobražbe. Naglašal je z veseljem obilo številu tu zbranih domačinov in gostov, katerih je obojih že veliko več, ko prvokrat, ko sta bila tu. Vender jih pa še mnogo manjka. Pred vsem ni viditi župana, ki je vender glava občine in ki bi moral prvi biti, kadar se ljudstvo skliče, da bi se o važnih stvareh posvetovalo. Ni navada govornikova, odsotne napadati, vender naj si misli o tem dogodku vsak, kar si hoče. Naglašja govornik dalje, kako je treba občini, da bi prebivalstvo kake koristi doseglo poleg splošnega gibanja, katero se sleduje tu v Loškem potoku od lauskega leta sem, mnogo storiti, in da ni zadosti ogreti se za hip za kako dobro stvar, da je treba vztrajnega in truda-polnega delovanja, da se kaj doseže. Skoro vse, kar se je danes nasvetovalo, ne da se tako hitro doseči. Poleg tega pa je še veliko drugih stvari, katere so nam potrebne, ako hočemo napredovati. Napredovati pa moramo, če nečemo nazadovati, ker vse krog nas napreduje, in zaostajali bodemo, če stojimo na jednem mestu, ali če ne hodimo z jednako hitrimi koraki, ko drugi svet.

Treba nam je torej vedeti pred vsem, kaj se krog nas in po širokem svetu godi. Treba nam je brati. Potrebna je šolska izobražba. Ali kako se hoče ta doseči, če je v kraju, kjer bi imeli po številu otrok pravico do štirirazrednice, le jedna učiteljska moč. Kako naj ta zadostuje nalogi, katero izpolniti je štirim učiteljem težavno. In vender plačujete ravno toliko davkov, če nimate potrebnih učiteljskih moči, kakor bi jih plačevali, če bi jih imeli. Premislite o tem in storite vse, kar je treba, da se zboljšajo Vaše šolske razmere. Kajti v mladosti je treba prva izobražbe, če ta ni dobra, ni mogoča daljna. Človek je potrebuje, ako hoče za napredek delovati. Izobražba človeka oprošča tujega upliva. Kdor veš ve, temu se je treba manj na druge naslanjati in zanašati. Če bi imeli več učiteljskih moči, gotovo bi imeli koga mej seboj, ki bi skrbel za to, da bi tisti, ki so ukažljivi, imeli priliko, tudi še kaj drugega navaditi se, ko ravno brati, pisati in nekoliko računati. Kot pripomoček za prepotrebno daljno izobražbo nasvetuje govornik ustanovitev bralnega društva.

V takem je prilika brati časopise in druge koristne knjige, katerih imamo Slovenci, hvala Bogu, mnogo. (Dalje prih.)

Instalacijski banket.

Župan stolnega mesta Ljubljane, gospod Ivan Hribar, je včeraj, v dan svoje instalacije, povabil občinske svetnike, načelnike magistratnih uradov in urednike ljubljanskih dnevnikov na banket, kateri je priredil v elegantno okrašen dvorani hotela „Prislonu“.

Banket je imel neoficijalen značaj, a bil je v vsakem oziru sijajen ter je dal udeležnikom priliko pokszati, da mož, katerega je občinski svet posadil na župansko mesto, ni v krogu občinskih svetnikov in magistratnih uradnikov samo čislan radi svoje neutrudne delavnosti in spretnosti, nego da uživa mej njimi tudi osebno najsrčnejših simpatij.

Pri desertu, ko se je v čašah penil šampanjec, vstal je podžupan dr. vitez Bleiweis Trsteniški, da izreče prvo napitnico. Govornik je omenjal, da je zadnji čas vladala v mestnem zboru neka tesnoba. Vsi so čutili, da mestni voz ni v pravem tiru. Iz tega je nastala želja, poveriti županstvo novemu možu. Ves občinski svet je bil v tem oziru jednih

mislij. V tem je zadela mesto grozna katastrofa, in takrat je obč. svet spoznal, kaj je prav za prav Ivan Hribar. Žrtvoval je vse svoje sile, žrtvoval čas in denar in sploh storil vse, kar je bilo mogoče, da se mestu in prebivalstvu pomore. Tedaj se je Ljubljana prepričala, da je on pravi mož zavzeti župansko mesto. Na izvolitev Hribarja je uplivalo tudi njegovo slovansko prepričanje. Njegovo slovansko mišljenje ni samo fraza, nego se je že nebrojokrat izkazalo z dejanji. In prav slovanskega župana je potrebna Ljubljana toliko bolj, ker se nismo v narodnem oziru dosegli kar nam gre. Hribarja dičijo redke lastnosti, neumorna delavnost, požrtvovalnost in slovansko mišljenje, zato sme Ljubljana od njega mnogo pričakovati. Govornik dvigne čašo in zakliče: „Živio, novi župan Hribar!“

Gromoviti živio- in Slava-klici so sledili podžupanovim besedam.

Župan Hribar se je zahvalil za napitnico v daljšem govoru, rekši, da je hvaležen predgovorniku za priznanje, da si je pridobil nekaj zaslug. Želja njegova je, koristiti mestu in njega prebivalstvu in kakor doslej, delal bo v tem smislu tudi v naprej. Ve, da ga čaka veliko bridkih ur, a bodri ga srčna želja, pospeševati razvoj mesta. Čuti se Slovana in kakeršen je bil doslej, tak ostane tudi v bodoče. Delal bo vedno dogovorno s tovariši v obč. svetu in skušal po svojih močeh opravičiti izkazano mu zaupanje. To bodo mogoče zlasti s pomočjo magistratnih uradnikov, kateri so izkušeni možje in na katerih podporo računa prav tako, kakor na podporo žurnalistike. S skupnimi silami se bode dalo mnogo dobrega in koristnega storiti za Ljubljano, katero vsi ljubimo. Župan je svoj govor končal, kliče: „Na zdar našemu stolnemu mestu, beli Ljubljani!“

V imenu magistratnih uradnikov je magistratni svetnik Vončina se zahvalil za prijazne besede uradništvu in izjavil, da bodo uradniki z vsemi svojimi silami in z unemo podpirali župana pri njega težkem poslovanju.

Obč. svetnik ravnatelj Senekovič je v humorističnem govoru, kateri je obudil mnogo smeha, omenjal, da je vodovod Hribarjevo delo, in županu polagal na srce zlasti tri vprašanja, katera so za mesto velike važnosti: električno razsvetljavo, mestno finančno stanje in višjo dekliško šolo.

Obč. svetnik Kozak je v imeni ljubljanskih obrtnikov napil županu in ga prosil, naj ščiti obrtnike in njih interese tudi v prihodnje s tisto unemo in naklonjenostjo kakor doslej.

Obč. svetnik Ravnihar je prosil župana, naj v sedanjih pretežavnih razmerah ne pozabi ponesrečenih hišnih posestnikov in mu je toplo priporočal „Glasbeno Matico“.

Župan Hribar je izjavil, da ga bode pri vsem delovanju vodila pravičnost. Vsakemu posebej, da ne more nihče ustreči, zlasti se mora župan ozirati vedno na celoto. Lojalno kakor doslej varoval bode tudi v bodoče koristi vsakega posameznika, pred vsem pa gledal na blagor in na srečo celote. To je trden njegov namen, kar pa je nemogoče, naj se nikar ne zahteva.

Starosta obč. svetnikov, rač. svetnik Zabukovec se je spominjal nekdanjih časov, ko se je začelo v Ljubljani narodno gibanje in napil spominu narodovega očeta in buditelja dr. Janeza Bleiweisa.

Podžupan dr. vitez Bleiweis-Trsteniški je omenjal veliki razloček mej tistimi časi, ko se je osnovala čitalnica in današnjimi časi. Čitalnica je imela svojo prvo veselico v tej dvorani, v kateri smo danes v proslavo županove instalacije zbrani. Pogled v preteklost kaže, da je slovenski živelj v Ljubljani močno napredoval. Da stori še tak korak, v to daj Bog Hribarju vsaj 10 let županovati.

Obč. svetnik ravnatelj Šubic je z iskrenimi besedami napil vsem dragi in ljubi slovenski zemlji.

Župan Hribar je naglašal, da je s prijateljsko podporo vsako delo olajšano in napil svojemu prijatelju še izza mladih let, dr. Tavčarju.

Obč. svetnik in dež. odbornik dr. Tavčar, zahvaljuj se za županovo napitnico, je povdarjal, da tiči pomen Hribarjeve izvolitve v tem, da bode moral Hribar kot župan dokazati, da je narodna stranka zmožna za praktično gospodarstvo. Nasprotniki nam očitajo, da za to nismo sposobni. Župan je prevzel težavno nalogo, dokazati, da to ni res, dokazati, da smo sposobni pošteno in dobro gospodariti. Če kdo, je bil Hribar v to poklican. Hribar je v Ljubljani personificirana narodna stranka in najbolj sposoben dokazati, kar se zahteva. Hribar

se je rodil v preprosti kmetiški koči in da je danes zavzel častno mesto župana, to je na čast slovenskemu oratarju in na čast mestu, da se je v svoji veliki, po katastrofi nastali stiski zateklo k sinu kmetiških starišev. Ta dan pa je tudi umestno, da se s pije-
teto spominjamo tistih, ki so nam ga dali. Bodi počaščen spomin njegovega očeta in njegove matere.

Obč. svetnik dr. Gregorič je v svojem in v imenu svoje stranke izjavil, da se popolnoma strinja s programom, katerega je župan razvil pri instalaciji. Če bodo županovim besedam sledila de-
janja, bode govornikova stranka prva, ki bo žu-
panu sledila.

Obč. svetnik Hráský je v češkem jeziku z navdušenimi besedami povdarjal, da izvolitev žu-
pana Hribarja ni samo lokalnega pomena. Hribar je znan in čislán po vsem slovanskem svetu, on ne bo samo vodil mestnega gospodarstva, on bo odprl tudi nova pota slovanski vzajemnosti.

Obč. svetnik Klein je napil častnikarstvu, ki je vedno podpiralo dela obč. sveta, na katero napitnico se je v imenu častnikarjev zahvalil urednik vitez Ja-
nus chovsky, dočim je obč. svetnik Gogola napil po bolezní zadržanemu obč. svetniku in za-
služnemu predsedniku mestne hranilnice Petričiču.

Župan Hribar, je izrazil svoje veselje, da se je odzval dr. Gregorič njegovemu povabilu. Žu-
pan je povdarjal, da hoče biti prepričan o lo-
jalnosti postopanja dr. Gregoriča in obljubil, da bode tudi on kot župan vedno lojalno postopal napram manjšini. Ako bode manjšina sodelovala v obč. svetu, bode to na korist celokupne slovenske stvari.

S tem je bila zaključena vrsta napitnic, a udeležniki banketa ostali so tu še dlje časa zbrani v prijateljskih pogovorih in se razšli se le zvečer.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. junija.

— (Kanonik Karol Klun †.) Včeraj se je v Budimpešti v kapucinski cerkvi blagoslovilo truplo umrlega kanonika in drž. poslanca Kluna, potem pa se s poštnim vlakom prepeljalo v domovino. Blagoslovu so prisostvovali minister unanijh del grof Goluchowski, predsednik poslanske zbornice baron Chlumecky, predsednik skupnega računišča pl. Plener in vsi delegatje. Predsednik Koloman Szell je predsedstvu avstrijske delegacije pismeno sporočil sožalje ogerske delegacije na smrti poslanca Kluna. S poslopja avstrijske delegacije v Budimpešti je vihrala včeraj črna zastava. Danes, ob 1. uri popoldne, se je pripeljalo truplo umrlega poslanca v Ljubljano in takoj prepeljalo v cerkev k Sv. Krištofu. Pogreb bo jutri, v četrtek ob 1/2 6. uri zvečer.

— (Kmetijske družbe občni zbor) bode jutri popoldne v mestni dvorani. Zborovanje se začne točno ob 9. uri.

— (Jour fixe) bo jutri, v četrtek, v gostilni „Pri ribi“ v Špitalskih ulicah. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Policijske vesti.) Mestna policija ljubljanska aretovala je tekom meseca maja 162 oseb, in sicer: 45 zaradi razgrajanja in kaljenja nočnega miru, 45 zaradi postopanja, 25 zaradi pijanosti, 13 zaradi beračenja, 9 zaradi tatvine, 7 zaradi name-
ravanega izseljenja v Ameriko pred izpolnjenjem vojaške dolžnosti, 6 zaradi težke telesne poškodbe, 5 oseb brez stanovanja, 3 zaradi reverzije, 2 zaradi hudoodelstva nevarnega pretenja in pa 1 zaradi hudoodelstva motenja vere in prestopka § 320. kaz. zak. Deželnemu sodišču izročilo se je 16, za mesto deleg. okrajnemu sodišču pa 20 aretovancev; 74 oseb se je odgonskim potom odpravilo iz Ljubljane, petim osebam pa se je boravek v Ljubljani zabranil. Tatvin ovadilo se je meseca maja 12, vrednost ukradenih stvari pa je iznašala 132 goldinarjev. V sedmih slučajih so se storilci poizvedeli.

— (Mestna posojilnica v Radovljici) začne poslovati v ponedeljek dne 15. t. m.

— (Novo pevsko društvo.) Iz Sodražice se nam poroča, da je vlada potrdila predložena jej pravila ondotnega pevskega društva „Glas“. Na občnem zboru dne 4. t. m. je bil voljen naslednji odbor: Franc Bartol, predsednik; Matija Čampa, namestnik; Jos. Oberstar, tajnik; Franc Mikolič, blagajnik; Jos. Camerman, pevovodja. Društvo ima že nad 60 članov.

— (Čudni patroni) so nemški člani okrajnega zastopa celjskega. V zadnji seji te korporacije je načelnik dr. Srnc naznanil smrt nadvojvode

Karola Ludovika in prosil, naj se ga pooblasti, sporočiti na pristojno mesto izraz sožalja. Nemški člani okr. zastopa se ves čas, ko je dr. Srnc govoril, niso dvignili s svojih sedežev, dočim so slovenski člani stali. Na predlog dra. Gregorca se je to nedostojno vedenje nemške manjšine zapisalo v zapisnik.

— (Nedostojna igra.) Z Goriškega se nam piše: Tako se je glasil naslov uvodnemu članku „Slov. Naroda“, kateri je ožigosal čudno postopanje vlade in še čudnejše postopanje drž. zbora glede zboljšanja uradniških plač. Taka in še nedostojnejša igra se igra z zboljšanjem borih učiteljskih plač na Goriškem, kjer je učiteljstvo razmeroma v Avstriji najslabeje plačano. Lepo vrsto let je deželni zbor zavračeval prošnje za izgovorom, da je dežela uboga in da so zaporedoma slabe letine. Ko je nebo milostno uslišalo naše prošnje ter poslalo boljše letine in tedaj ni držal več ta izgovor, obljubovalo se je, da se zboljšanje izvrši leta 1895., ko odpade 9% doklada za zemljiško odvezo. Srečno smo pristradali do tega leta. Dočakali smo zasedanje dež. zbora l. 1894. in res dež. odbor je predložil zboru načrt zakona, po katerem se s 1. januarjem 1895. uvede malenkostno zboljšanje. A s tem ni bil konec nedostojni igri, ampak šele pravi začetek, kajti načrtu se je postavila „cokla“ — imenovana deželni šolski zalog. Zikonski načrt je bil končno v zboru vzprejet, a je bil tak, da se ni mogel predložiti vladarju v potrjenje. Vrazil se je v Gorico, kjer je prespal več ko leto dni ter prišel šele v letošnjem zasedanju zopet v obravnavanje. Govori se, da ga je dež. zbor — ne popravil, ampak pokvaril. Kako — prav za prav, ni znano; le toliko vemo, da do-
slej še ni dobil najvišjega potrjenja. Vsi zakonski načrti, katere je naš dež. zbor vzprejel, so že po-
stali zakoni in so že v veljavi, le načrt za malen-
kostno zboljšanje učiteljskih plač leži kje in spi-
ganje pravičnega. Ali ni tako postopanje več kot nedostojna igra? Ali je potem kaj čudnega, da se je učiteljstvo začelo izseljevati v druge dežele; da je na Goriškem več šol in razredov zaprtih? Kdo more zameriti učiteljstvu, ako si išče izrednih poti, po katerih bi prišlo do boljše bodočnosti? Nedo-
stojna igra, katera se je igrala in se še zdaj ni izigrala z učiteljstvom, bode gotovo uplivala na raz-
mere, ki se ravnokar razvijajo na Goriškem.

— (Strašanski zločin v Piranu!) „Edinost“ piše: Ves Piran je bil po koncu! Vse mestne babe so bile zbrane v posvetovanje! Vse ulice so mrgo-
lele ljudstva, ki se je pomenkovalo o nezaklaniem, na dan sv. Rešnjega Telesa dogodivšem se zločinu v Piranu. Kaj se je zgodilo vendar? Cerkovnik, meneči, da bivajo Grki v piranski okolici, je delil namreč ta dan mej verneke sličice z naribnimi molitvami v — slovanskem jeziku. To dejstvo je tako razkačilo slavnoznanca Piranca, da se je pri-
čakovalo novo izdajo afere dvojezičnih tabel. Kaj so storili torej? Poklicali so na odgovornost cerkov-
nika, ki se je izpričal tako, da je mislil, da so molitve tiskane v grščini. Njemu so Piranci opro-
stili, a povrnil so jeden za drugim sličice sveča-
nim načinom, protestujé proti strašanskemu pačenju mestnega značaja!

— (Hrv. slov. pevsko društvo „Sloga“ v Gradci) je na prvem občnem zboru volilo naslednji odbor: Predsednik g. drd. med. Supan Viktor, pod-
predsednik g. cand. med. Juratović Josip, tajnik g. cand. iur. Peitler Fran, blagajnik g. stud. iur. Milič Milihoj, arhivar g. stud. med. Miksič Bogomil.

— (Razpisane službe.) Na jeinorazrednici v Glogovici mesto učitelja in voditelja z dohodki IV. plač. razreda, funkcijsko priklado in prostim stanovanjem. — Na jednorazrednici v Vodicah mesto učitelja in voditelja z dohodki III. pl. razr., funkc. priklado letnih 30 gld. in prostim stanova-
njem. Prošnje za obe službi okr. šolskemu svetu v Kamniku za prvo do 17. za drugo do 25. junija.

— Pri okr. sodišču v Ptuj, eventualno pri ka-
kem drugem drugem okr. sodišču mesto sodnega pristava. Prošnje do dne 18. junija pred-
sedstvu okrajnega sodišča v Celju

* (Cetinska pogodba) Po nalogu presvitlega cesarja je na milenijski izložbi v Budimpešti zna-
menita Cetinska pogodba, s katero so Hrvati habs-
burško dinastijo leta 1527. na Cetinu povzdignili na hrvatski prestol. Madjari so hoteli, da bi se ta velevažna pogodba izložila tako, da bi jo bilo težko videti, ali cesar tega ni dovolil.

* (Nemški cesar — francoskega pokoljenja.) Te dni je izšla v Parizu knjiga, v kateri dokazuje nje pisatelj prof. Bertin, da je nemški cesar prav za prav francoskega rodu, ker je potomec francoske plemenitašnje Eleonore Desmiers, katera je zapustila Francijo in se poročila z vojvodo Celle, pradedom cesarja Viljema.

* (Anarhisti) so v Bruselju razstrelili z bom-
bami neko privatno hišo, v kateri je stanovalo mnogo imovitih strank. Ko se je začela hiša podi-
rati, zavlada je nepopisna panika. Ljudje so bežali na vse strani, anarhisti pa so porabili to priliko in pokradli, kar se je dalo odnesti. Škoda je precej velika, ker se je hiša skoro vsa podrla, denarja pa se je ukradlo več stotisoč. Je-li valed atentata kdo ponesrečil, še ni dognano.

* (Tri milijone frankov ukradel) je brazi-
lijanski carinski uradnik Tobija Cassado Lima in ž njimi pobegnili v Evropo. Ker je braziljska vlada

obljubila veliko nagrado tistemu, kdor ubeglega uradnika prime, je seveda vsa evropska policija na nogah.

Brzojavke.

Dunaj 10. junija. Nemški cesar Viljem pride na jesen sem in bo prisostvoval velikim vojaškim vajam na Hrvatskem. Govori se, da pojde s Hrvatskega v Budimpešto, da obišče milenijsko razstavo.

Budimpešta 10. junija. Avstrijske de-
legacije finančni odsek se je danes posvetoval o budgetu vojnega ministerstva. Delegat dr. Kramar je grajal, da rasejo troški za vojsko od leta do leta. Zahteval je, naj se uvede dveletno službovanje, naj se reformuje vojaško sodišče in odpravi za kazen dopustno drugo leto službovanja za jednoletne prostovoljce, ter končno jako energično zahteval, naj se tudi pri vojski prizna enakopravnost vseh jezikov. Vojni minister Krieghammer je naznanil, da se poskrbi, da bodo vojaki tudi o delav-
nikih dobivali toplo večerjo.

Lvov 10. junija. Nuncij Agliardi je sporočil, da pride na katoliški shod, kateri bo meseca julija. Svojo udeležbo je naznanil tudi pater Stojalowski.

Lvov 10. junija. Tukajšnja policija je aretovala nekega ruskega vohuna, kateri se je že dije časa tu mudil. Vohun je bil oblečen kot priprost delavec, pa je ruski stotnik.

Pariz 10. junija. Vodja nemških socia-
listov Liebknecht je dospel sem in bil demon-
strativno vzprejet.

Narodno-gospodarske stvari.

— Nekaj misli o bodoči razstavi motorjev za malo obrt v Ljubljani. K rešitvi zboljšanje gospodarstva in obse kulturnega stanja je mogoče tedaj, ako je vse človeštvo enakomerno deležoo iznajdb, industrije in obrti ter ako sodelujejo vsi slojevi po principu delitve dela. Začelo našega sto-
letja je ta tendenca, katera je provzročila vel kans napredek. Posledica tega napredka pa so seveda hudi boji, zakaj njega moči so deležni le dotičniki, kateri se ga popolnoma poslužujejo in to so skoraj samo veliki podjetniki in pri njih službuječi urad-
niki in delavci. Mali podjetnik pa in ž njim njegovi delavci, dalje oni, ki se še vedno poslužujejo zastar-
elih obrtnjskih in kmetijskih načinov izdelovanja in pridelovanja, morajo biti hud boj za obstanek in kmalu jim tudi politično varstvo, katero sedaj uživa-
jo (coli, zahteva zmožnostnega spričevala itd.) ne bode nič pomagalo. Velika gospodarska vprašanja je mogoče rešiti na različne načine, toda to je go-
tovo, da vzele, kateri nastanejo po tehniško gospo-
darskih prevratih, (delavske vprašanje, ekzistenčno vprašanje male in srednje obrti itd.) razvozlati je mogoče le po primerni popolnitvi tehniškega gospo-
darstva. Rešitev socialnega vprašanja je iskati le v tehniki. Emancipovati moramo človeško delo in emancipovati delavskih sil so ravno tehniiki. Isto je z malo obrtjo. Mala obrt in posebej domača in-
dustrija bode zakladnica prihodnje narodne imovi-
tosti. In danes? Ker je velika industrija takorekoč absorbirala domačo industrijo, nastala je kriza. Na-
šemu obrtniku je seveda tuje tehniško gospodarstvo; on kliče le po državni pomoči, katera mu pa ne more veliko pomagati. Pomoči je iskati le v povzdigi male obrti z upeljavo malih strojev. Strojna indu-
strija je posredovalka mej vedo in obrtjo, ker kaže obrti, kako se plodovito izkoriščajo pridobitve vede v uporabi obliki. Naši obrtniki so konservativni v izvrševanju svoje obrti in to je zanje največja ne-
sreča. Strokovne izobrazbe nimajo, ni čuda, ako potem mala obrt tako nevarno boleha. Tehniški značaj njih obrti jim je do cela neznan, kakor jim je tuje tudi natančno poznavanje in tehniško gospo-
darsko obdelovanje surovin. Seveda se obrtnik izgo-
varja s tem, da primanjkuje v nas strokovnega šolstva, toda ta izgovor je v toliko slabo podprt, ker zavzema privatna konkurenca napram takemu šolstvu vsaj v začetku, vedno neko nezaupno, da celo sovražno stališče, kar so dokazale že mnogotere skušnje. Ideja, prirediti razstavo motorjev za malo obrt, bi bila tedaj jako uvaževanja vredna, ko bi bili mej našimi obrtniki pogoji za pričakovani uspeh, toda teh žalibog ni. V tem pa ne sme nikdo videti trditve, da bi se morala ta razstava opustiti. Raz-
stava bode imela vsaj deloma uspeh, ako se priredi takrat za naše obrtnike nekaj kurs, v katerem bi jim kak izveden tehnolog v poljudni besedi razlagal o pomenu, uporabi in koristi motorjev za malo obrt. Začetek je povsodi težak. Mej Čhi, kjer su obrt in industrija jako razviti, obrodile so take razstave sijajne uspehe, imajo pa za to Čehi mnogoštevilne strokovne šole, poskuševalnice itd. Seveda bi tudi razstava v Ljubljani morala biti taka, kakor je bila v Pragi, ne taka, kakršna se je priredila v Gradci. Upajmo, da se v nas, kjer se je že toliko zanema-
rilo in zagrešilo, s pomočjo poudeljavega upliva to, v kolikor se da, popravi. —i.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti tež-
koti prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in
mupnega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno do-
mače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“, ker upliva
na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen
in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštnem po-
vzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c in
kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekar-
nah na deželi je izr. eno zahtevati MOLL-ov preparat, za-
znamovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (17:6-8)

Umrli so v Ljubljani:

6. junija: Karolina Novak, uradnikova vdova, 67 let,
Židovske ulice št. 5, vnetje hrbtne možga.
8. junija: Ivan Bernard, krčmar, 70 l t, Kolodvorske
ulice št. 23, otrpnenje hrbtne možga — Ferdinand Pfei-
fer, deželni pristav v p., Sv. Petra nasip št. 65, vodenica.
— Neža Zatl, krojačeva hči, 4 1/2 leta, Dunajska cesta, de-
lavška hiša št. 4, vnetje možgan.
9. junija: Tomaž Kofler, poboljševanec, 14 1/2 leta,
Poljanski nasip št. 5, sušica.

V hiralnici:

8. junija: Jera Germ, delavka, 53 let, črevesni katar.
— Marija Berčon, voznikova žena, 45 let, bledica.

Meteorologično poročilo.

Junij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
9.	9. zvečer	730.5	16.1	sr. zahod	del. jasno	
10.	7. zjutraj	729.6	15.3	sl. svzh.	oblačno	94
	2. popol.	729.3	18.1	sr. vzhod	del. obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 15.4°, za 1.6° pod
normalom

Dunajska borza dné 10. junija 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 20	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	" 30	"
Avstrijska zlata renta	122	" 65	"
Avstrijska krona renta 4%	101	" 35	"
Ogerska zlata renta 4%	122	" 70	"
Ogerska krona renta 4%	98	" 90	"
Avstro-ogerske bančne delnice	956	" —	"
Kreditne delnice	351	" 75	"
London vista	120	" 10	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	" 80	"
20 mark	11	" 76	"
20 frankov	9	" 53 1/2	"
Italijanski bankovci	44	" 60	"
C. kr. cekini	5	" 65	"

Dné 9. junia 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	170	" 80	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	" 25	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	" —	"
Kreditne srečke po 100 gld.	198	" 25	"
Ljubljanske srečke	22	" 75	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	" —	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155	" 50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	480	" —	"
Papirnat rubelj	1	" 27 1/2	"

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze prisrčnega sočutja ob
boleznih in smrti našega iskreno ljubljene, nepo-
zabnega soproga, oziroma očeta in tasta, gospoda

Ivana Bernard-a

gostilničarja in hišnega posestnika

za krasne vence in za spremstvo k zadnjemu po-
čitku, izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem in posebno še gg. gostilničarjem, ki so
s etili ob krsti, najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 9. junija 1896.

(2523)

Žalujoča rodbina.

Prodaja apna.

Vsakovrstno apno se dobiva po naj-
nižji ceni na drobno in na debelo na Dunaj-
ski šrangl h. št. 25. (2510-2)

Vsled podiranja hiše
v Špitalskih ulicah šte. 6
se prične (2516-3)

popolna razprodaja
manufakturnega blaga

Fr. Petrič-a.

Prodajalo se bode pod tovarniškimi cenami.

Le kratek čas!

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

2468 **„Sičara“.** 8
Za jedno lečenje Trinklur) zadostuje 1 zaboj s 36
litri. Cena 33 kron franko od postaje Slavovski-Samac.
Naslov: Sičara-uprava, pošta Modrič (Bosna).

Grobne križe in v kamen vse-
kane črke, zlate in v barvah,
kakor tudi okvire, karniše itd.

izdeluje

(2497-2)

Franjo Toman, podobar in pozlatař
Križevniški trg št. 1.

Tudi se takoj vzprejme vajence

RONCEGNO

najmočnejša naravna arsen in železo
sodružujoča mineralna voda

priporočena od prvih medicinskih avtoritet in uporabljiva
po zd. avniškem predpisu pri anemiji, klorosi, polnih,
živčnih in ženskih boleznih, malariji itd.

Pitno zdravljenje uporablja se skozi celo leto.

Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in lekarnah.

Kopališče Roncegno Južno Tirolsko
postaja val-
suganske železnice

1 1/4 ure oddaljeno od Tridenta, mineralna, blatna,
parna kopelj, popolno zdravljenje s mineralno vodo,
elektroterapija, masaža, zdravilna gimnastika.
Viš na nad morjem 585 metrov, prekrasna lega, zaščiten
od vetrov, dišeč, suh zrak, brez vsega prahu, stalna tempe-
ratura 18 do 22 stopinj. Zdravilišče prve vrste z ob-
širnimi lepimi parkom, prekrasnim razgledom na dolomite, 200
sob za tuje, obedovalnice in bralske sobe, zdraviliški salon.
Povsod električna razsvetljava, zdraviliška godba, lawn-tennis.
S nenata izprehajališča, lepi izleti. Sezona maj-oktober.
Prospekte in pojasnila daje kopališčno ravnanstvo
v Roncegno. (2337-7)

Dunajske

Štefanija-moderce

elegantne fačone

domače moderce

III. (iz rastlinskega svila) (2054-14)

korzetna varovala

ženske in otroške nogovice

prodaja po najnižjih cenah

Karol Recknagel.

Surovo maslo,
perutnino, najfi-
nejše namizno
surovo maslo

vsak dan sveže, netto
9 funtov po 3 gld. 80 kr.,
9 do 10 tolstih mladih
živih piščancev za péci
po 2 gld. 80 kr. razpo-
šilja vse franko proti
povzetju (2519)

Gutmann
Slotwina (Galicija).

Št. 18.029

Razglas.

V zmislu §. 53. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se
daje na znanje, da bo o

računi o prejemkih in stroških

- 1.) mestne blagajnice,
- 2.) ubožnega zaklada,
- 3.) zaklada meščanske bolnice in
- 4.) ustanovnega zaklada za 1895. leto

od danes naprej 14 dni javno razgrnjeni v tukajšnjem ekspeditu
občanom na vpogled.

Pri pretresanju in konečni rešitvi teh računov vzeti bode občinski svet
navedene opazke o njih v preudarek.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

6. dan junija 1896.

Staroslavno žvepleno kopališče
na Hrvatskem

železniška postaja **Varaždinske toplice** pošta in
brzovoz ob zagorski železnici (Zagreb-Čakovec).

Analiza po dvornem svetniku profesorju dr. Ludwigu l. 1894. 58° C. vroč
vrelce, žvepleno mahovje, nedosegljivo v svojem delovanju pri mišični
skrneli in kosteh v členkih, boleznih v zgibih in otrpnenju po
vnetih in zlomljenih kostih, protinu, živčnih boleznih, boleznih v
kolki i. t. d., ženskih boleznih, polnih in tajnih boleznih, kroničnih
boleznih obistij, mehurnem kataru, škrofeljnih, angeliški boleznih,
kovnih diskrazijah, n. pr. zastrupljenju po živem srebru ali svincu i. t. d.
pri boleznih v žrelu, na jabolku, prsih, jetrih,
v želodcu in v črevih, pri zlati žili i. t. d. i. t. d.

Elektrika. — Masaža.

Zdravilišče s vsem komfortom, celo leto odprto; sezona traja od 1. maja
do 1. oktobra. Prekrasen velik park, lepi nasadi, lepi izleti. Stalna zdraviliška
godba, katero oskrbuje c. in kr. pešpolk Sergij Aleksandrovič, veliki
knez ruski, št. 101. Plesne zabave, koncerti i. t. d. (2209-8)

Na postaji Varaždinske toplice pričakuje sleherni dan omnibus goste. Tudi so
na razpolago posebni vozovi in se je zaradi istih prej obrniti na oskrbnitvo kopališča.
Zdravniška pojasnila daje kopališki zdravnik dr. A. Loughino. — Prospekte
in brošure razpošilja zastoj in poštne prosto oskrbnitvo kopališča.

Izurjenega pisarja

z lepo pisavo vzprejme s 1. julijem notarska
pisarna tukaj. — Ponudbe s spričevali naj se
pošljejo upravnistvu „Slov. Naroda“. (2506-2)

Podpisane ima v svojih dveh hišah v Toplicah
na Dolenjskem

več lepo opravljenih sob

p. n. kopališkimi gostom za oddati. Za izvrstna dolenjska
vina in okusna jedila je najbolje skrbjeno.

Kulavio

(2513-2)

Toplice, na Dolenjskem.

Okna, vrata, kamnite bangarje, peč

vse v dobrem stanju, po ceni prodaja

Fran Čuden, urar v Ljubljani.

Vzprejme se tudi takoj učence, ki ima
veselje do urarije. (2520-1)

Za večjo trgovino z mešanim blagom na de-
želi išče se soliden in dobro izvežban (2511-3)

komí.

Vstop 15. do 20. junija t. l. — Ponudbe naj se
pošiljajo pod „št. 1870“ upravnistvu „Slov. Nar.“.

Drvarji, oziroma dninarji

10 do 15 mož dobé takoj do zime trajajoč
dober zaslužek pri (2522-1)

Filipa vit. Haas-a gozdnem oskrbnistvu
v Kallwang-u na Gorenjem Štajerskem.

!! Kolesarji, pozor!!

Kdor ljubi svoje zdravje, ta naj kupi

„Iliria“-kolo

ki je jedino na svetu prevideno s slo-
vensko zaščitno tovarniško znamko
in koje izdelujeta in prodajata

Saunig & Dekleva
v Gorici (Görz)

po sledeči ceni: „Iliria“-kolo I. vrste gld. 200.—, II. vrste
gld. 175.—, III. vrste ali takozvano „Lucifer“-kolo gld. 117.50.
Imata zastop dvokoles „Swift“ iz proslule orožarne
v Steyr, potem zalogo vsakovrstnih šivalnih strojev, pušk,
samokresov, streljiva i. t. d. Popravljata šivalne stroje in
dvokolesa. (2414-8)

(2521-1)

Lastnina in tisk „Národno Tiskarne“.